

Thương Nhớ và Tưởng Niệm

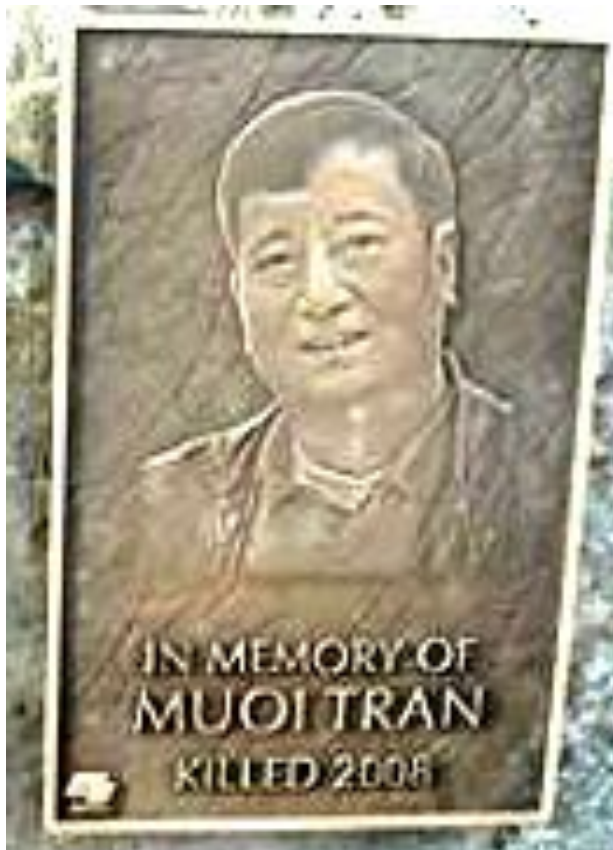
Anh Trần Đức Mười

BPT: AH Trần Đức Mười là AHCC đầu tiên bị tử nạn vì công vụ tại tiểu bang California ngày 16-10-2008. Một buổi lễ Tưởng Niệm AH Trần Đức Mười và 170 nhân viên kiều lộ của tiểu bang đã bỏ mình vì công vụ từ 1924 đã được tổ chức trọng thể ngày 4-16-2009 tại thủ phủ Capitol, Sacramento. Ngoài ra, một Vườn Tưởng Niệm (Memorial Garden) cũng đã được xây dựng để tưởng niệm AH Mười tại Phân Khu Tu Bỏ Red Bluff mới thành lập tại Redding ngày 8-10-2009.

Dưới đây là một số bài viết tưởng niệm anh Trần Đức Mười của chị Mười và các thư Tri Ân và Cảm Tạ của chị Mười và cháu Diễm Châu, con gái anh Mười mà BPT đã thu thập được. Nay xin đăng lại để chia sẻ với tất cả AH&TH và để cùng ngậm ngùi tưởng nhớ đến một AHCC bạc mệnh, vẫn số.

*Chị Trần Đức Mười,
Hoàng Thị Mộng Thanh*

Nhớ Người,

Tôi bắt đầu bằng hai tiếng: Nhớ Người. Đơn giản, và ngắn gọn nhưng sao riêng tôi bao

hàm nỗi đau thương và tiếc nhớ không nguôi... một người bạn, một người chồng. Một ngày đầu thu, một ngày cuối tuần, Anh ra đi không nhắn gởi, không dẫn đo. Nhẹ nhàng rời bỏ chúng tôi. Tôi vẫn cứ như mơ. Mơ cuối tuần, ngày lễ nào đó anh vẫn đang trên đường về nhà. Tôi vẫn không muốn tin Anh sẽ mãi mãi không về nhà. Căn nhà mà Anh mới tạo dựng, trong đó có cả license bằng sức lực cố gắng của anh đang chờ ngày vinh qui bái tổ, để kính dâng cho Mẹ và gia đình. Từ một học sinh nơi miền đất khô cằn nhưng học rất giỏi trong thôn Mộ Đức Trường Trần Quốc Tuấn, Quảng Ngãi. Rồi tốt nghiệp Kỹ Sư Công Chánh Đại Học Phú Thọ. Anh với tự lực mưu sinh bằng sức lực của mình. Một sinh viên giỏi toán, một kỹ sư thẳng tắn và thật thà. Tất cả là những điều tôi biết về anh. Đó là điều tôi tâm phục để kết hôn với anh. Chúng tôi kết hôn năm 1977 tôi cùng anh chia xẻ cuộc sống thăng trầm. Ba mươi năm... 30 năm với gia đình, anh là người chồng gương mẫu, một người cha tốt, một người thuận thảo với gia đình. Với bạn bè cùng quê, cùng khóa anh đoàn kết gắn bó và cuối cùng trước lúc ra đi, anh vẫn chu toàn cuộc sống cho chúng tôi, lớn nhất là tất cả sự yêu thương của bạn bè. Anh trao tặng hết nhưng với riêng anh thì anh chưa hoàn thiện được mơ ước của mình... mơ ngày về thăm quê hương để thấp nén hương báo tin đưa con út đã thành công trên xứ người..., một ngày họp khóa 14 KSCC anh dự định sẽ khoe bạn bè... và cuối cùng

chúng tôi kỷ niệm 30 năm ngày cưới.... Mơ ước thật bình thường. Nhưng lại quá lớn với anh và bất ngờ đến với tôi. Anh bỏ ra đi, bỏ lại tôi với sự dày vò vì không có bạn đồng hành ở chặng đường sau, chỉ còn ít ngày của cuối năm... mà sao tất cả trở thành hư không. Tôi hụt hẫng, chói với... rơi rụng. Tất cả vỡ tan trên con đường mỗi khi tôi về nhà.... Mùa thu... mùa thu da diết âm đạm với những chiếc lá vàng rơi xuống, và còn có cả những chiếc lá dờ dang chùng như tiếp bước... Tôi còn ở đây trên sự sống nhưng linh hồn tôi đang phiêu du tìm kiếm anh trở về để cùng thực hiện mơ ước của mình... Tôi đang tự hỏi Tôi phải làm gì đây? Ngoài lời cầu nguyện phải không?... Ngoài lời cầu nguyện cho mùa thu đừng đến và đừng bao giờ trở lại... Mùa thu 2008.

Hôm nay được 40 ngày Anh Trần Đức Mười passed away. Thời gian qua đi, nhưng gia đình em vẫn tưởng như vẫn còn tang thương như hôm qua. Khăn tang vẫn như che cả bầu trời. Anh ra đi trong những ngày lễ cận kề... Nhìn mỗi gia đình được sum họp, đoàn tụ cuối năm mà cảm thấy thấm buồn nỗi mất mát của gia đình mình. Khấn nguyện Bồ Tát gia hộ, Xin Chúa cho sự an lành trong tâm hồn.

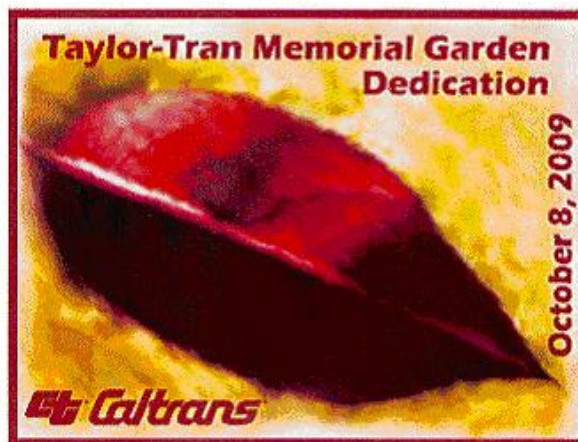
Nhưng nỗi đau cứ phải đối diện với quá khứ và kỷ niệm, phải mất đi một người chồng, một người bạn đã chăm sóc yêu thương cho một gia đình được an lành như hôm nay. Và với những tình cảm bạn bè của anh đã đến trong ngày tang lễ vừa qua cứ nhắc mãi rằng Gia đình em đã mất thật sự một cái gì đó lẽ ra không được đánh mất. Vì thế chưa chuẩn bị cho giòng thư Cám Ơn đến tận các anh vừa qua, thật là có lỗi.

Rất xúc động khi có những người bạn ở các tiểu bang xa, các anh ở các District khác chưa biết anh Mười, mà vẫn dành thời gian đến nhà quà chia buồn. Nhưng lời chia buồn, phân ưu và những số tiền các anh gửi đến để giúp gia đình em chu toàn tang lễ... thật làm gia đình em vô cùng xúc động và biết ơn. Thay lời, xin bái tạ tấm chân tình của tất cả các anh, chị, bạn bè, ở VN và USA, Caltrans Construction, tất cả Gia Đình District Caltrans.

Xin tri ân tình nghĩa và sự yêu thương của các anh đã dành cho Gia Đình em. Trong mùa

Lễ Tạ Ơn đau khắc, vẫn làm nhớ mãi tấm lòng mà bạn bè đã dành cho anh MƯỜI. Thay mặt người đã khuất và các cháu, xin Cám Ơn và xin chúc Gia Đình các anh CALTRANS mọi sự an lành và hạnh phúc...

Quả Phụ Hoàng Mộng Thanh và các con.
Kính Thư.

Tri Ân và Cảm Tạ

AHCC, Bạn Hữu và Đồng Nghiệp

Kính gửi các anh, chị Gia đình Caltrans District 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, các đàn anh KSCC Khóa 14, VN, Bạn hữu CC District 4, các anh Đại diện Quan, Giang, Thái, ADNguyễn, D8, Các anh Caltrans San Jose Construction Office, Bạn hữu Trường Trần Quốc Tuấn, Quảng Ngãi, VN, ...

Thấm thoát đã 10 tháng mà cứ ngỡ như mới hôm qua. Mở lại tập san Kỹ Yếu LTAHCC số 92. Bài viết Tưởng Niệm Anh T D M., các Anh Hồng, Anh Thái, Anh Thuận gợi nhớ về thời gian khi Anh Mười còn là sinh viên, những năm tháng thay đổi của đất nước năm 75, thời gian anh lập gia thất an lành, thời gian anh đến Mỹ gặp bạn bè giúp đỡ vào học lại ngành Caltrans Construction... và cuối cùng là Bài thơ: Mặc Niệm - Khóc Bạn của Anh Thuận... Tất cả những giòng văn, như nước mắt nhưng không thể rơi, như nén hương đốt lên nhưng không muốn tàn... Vẫn biết có một